негативних чинників за рахунок антиоксидантних властивостей. Це доведено дослідженнями у культурі клітин шкіри. за результатами яких екстракт маруни дівочої послаблював утворення пероксиду водню, індукованого УФ-випромінюванням, знижував вивільнення протизапальних цитокінів, посилював ендогенні захисні механізми та сприяв відновленню пошкоджених клітинних ДНК.

Беручи до уваги вищенаведену інформацію можна зробити висновок про актуальність розробки складу та технології м'якого лікарського засобу на основі екстракту маруни дівочої.

Метою нашої роботи є розробка науково обґрунтованого складу та технології дерматологічного препарату у м'якій лікарській формі з екстрактом маруни дівочої густим.

Об'єктом дослідження є екстракт маруни дівочої густий, допоміжні речовини, що використовуються у технології м'яких лікарських форм.

Предметом дослідження є дослідження біологічної активності, обґрунтування типу упаковки та терміну зберігання. розробка технологічного регламенту.

Методи дослідження. Органолептичні, фізико-хімічні, Структурно-механічні, мікробіологічні, біологічні та математичні методи досліджень, що дозволяють об'єктивно оцінити якісні показники розробленого препарату.

Таким чином, аналізуючи вищенаведене, ми в результаті теоретичних досліджень підібрали достатньо ефективну лікарську рослинну сировину, яка володіє широкої терапевтичної активністю та широко використовуватиметься у дерматологічній практиці.

Геруш О.В.

ВПЛИВ КАПСУЛ «ФІТОВЕНОЛ» НА РОЗВИТОК ТРАНССУДАТИВНОГО НАБРЯКУ У ЩУРІВ

Кафедра фармації
Буковинський державний медичний університет

В основі багатьох захворювань печінки лежить запалення печінкової тканини, яке проявляється низкою місцевих та загальних патофізіологічних змін. У механізмі запального набряку важливу роль відіграє збільшення проникності кровоносних судин, що характеризується розладами переважно мікроциркуляторного кровообігу, лімфообігу і жовчовиділення. Наявність в складі капсул «Фітовенол» рослинних поліфенолів з відомими протизапальними властивостями стало обґрунтуванням для дослідження протинабрякової та капілярозміцнювальної активності досліджуваного полікомпонентного фітозасобу.

Метою дослідження було вивчити вплив капсул «Фітовенол» на розвиток транссудативного набряку в експерименті на щурах у порівнянні з капілярозміцнювальним засобом таблетками «Кверцетин» та флавоноїдним гепатопротектором з екстракту плодів розторопші плямистої, таблетками «Силібор».

Вивчення впливу капсул «Фітовенол» на розвиток транссудативного набряку проводили на моделі венозного застою хвоста у щурів. Патологію у щурів викликали оклюзією хвоста: на його основу на 3 години накладали лігатуру з навантаженням у вигляді металевої гирі 200 г. Після накладання лігатури реєстрували динаміку приросту об'єму хвоста впродовж 3-х годин. Потім лігатуру знімали та реєстрували динаміку інволюції набряку через 1, 2 та 24 години. В експерименті було використано 32 білі безпородні щури – 4 групи по 8 тварин у кожній. 1-ша група – контрольна патологія (неліковані тварини). Тваринам 2-ї групи вводили полікомпонентний рослинний засіб «Фітовенол» в дозі 150 мг/кг. Препарати порівняння, гранули «Кверцетин» дозою 50 мг/кг та таблетки «Силібор» дозою 35 мг/кг, отримували відповідно тварини 3-ї та 4-ї груп. Усі препарати вводили впродовж 30 діб до експерименту та за 1 годину до накладання лігатури. Антинабрякову активність препаратів визначали за ступенем зменшення набряку у дослідних тварин, у порівнянні з контрольними, і виражали в %.

Отримані результати дослідження підтвердили, що оклюзія, викликана накладенням на основу хвоста лігатури впродовж 3 годин, призводить до зниження резистентності

капілярів та викликає розвиток набряку, який впродовж 1, 2 та 24 годин після зняття лігатури не піддається інволюції.

Досліджуваний засіб «Фітовенол» вірогідно зменшував проникність капілярної стінки, виявляючи капілярозміцнювальну дію. Антинабрякову активність капсули «Фітовенол» виявляли на рівні 57% на 3-ю годину та 81% на 24 годину досліду. Активність таблеток «Кверцетин» на 3-ю та на 24-у години була на рівні 48,6% і 62,7% відповідно. Активність таблеток «Силібор» на 3-ю годину складала 36,8%, а на 24 годину – 46,5%.

Таким чином, на моделі венозного застою хвоста у щурів, що зумовлює підвищення проникності венозних і капілярних стінок та розвиток транссудативного набряку, встановлено капілярозміцнювальну дію нового полікомпонентного рослинного засобу капсул «Фітовенол», яка за виразністю ефекту перевищувала препарати порівняння таблетки «Кверцетин» та «Силібор». Отриманий фармакологічний ефект досліджуваного фітозасобу ймовірно пов’язаний з флавоноїдами та вітамінами, що входять до складу рослин.

Гончарук Я.І.

СТУДЕНТСЬКЕ САМОВРЯДУВАННЯ ЯК НЕВІДЄ’МНА СКЛАДОВА НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Кафедра фармації
Буковинський державний медичний університет

Студентство як складова частина молоді являє собою своєрідну соціальну групу, що характеризує певний тип життя та обставини навчальної роботи. Переважна кількість студентів проживає в містах і селах, багато хто з них живуть в гуртожитках, завдяки чому з’являється студентська атмосфера, проявляються спільні інтереси, студентські традиції і світорозуміння.

Актуальність теми обумовлена перш за все тим, що не існує певного зразка самоврядування в навчальних закладах, звідси, на мою думку, автономія як громадська модель, вимагає детального вивчення, а саме конфігурація громадського виховання студентів. Студентське самоврядування на європейських теренах не вважається свіжим феноменом. Вже за цей час більшість студентів приймали участь у виконанні окремих адміністративних функцій, але до викладання залучались в якості помічників. Недарма університети числяться специфічною моделлю цивільного суспільства і в даному проєкті передували прогресивному типу європейської цивілізації.

Самоврядування у вищому навчальному закладі - це незалежна соціальна робота студентів по реалізації функцій управління вищим навчальним закладом, яка орієнтується адміністрацією і відділеннями, що виконується студентами для вирішення завдань і досягнення цілей, які стоять перед студентським колективом. Студентська автономія виконується на рівні групи, факультету, гуртожитку і вищого навчального закладу. Залежно від контингенту, типу і специфічності навчального закладу, студентське самоврядування має можливість реалізуватися на рівні курсу, спеціальності і студентського гуртожитку.

Студентське самоврядування у вищих навчальних закладах вважається певною реалізацією цивільних прав студентів, впровадження їх у відчуття відповідальності, вміння залагоджувати громадські, фінансові та культурно-освітні труднощі. Як психічний нюанс, самоврядування пов’язане з саморегуляцією самої людини, тобто внутрішніх процесів.
Розглядаючи студентську автономію з точки зору педагогіки,а саме вплив на розуміння учнів як незалежного фактора,то слід позначити, що береться до уваги не тільки інтенсивна участь студентів в соціальному житті, а й конкретні основи в роботі студентського самоврядування. На мою думку, якраз ці основи,покладені в основу самостійної роботи, вважаються провідними аспектами оцінки продуктивності роботи студентського самоврядування. Тобто студентська автономія вважається ефективною формою самовиховання.

Слід зазначити, що дієва система студентського самоврядування виходить за межі системи освіти, сприяючи не тільки оптимізації навчального процесу в вищому навчальному закладі, а й соціалізації молоді, вироблення у неї комунікативних і управлінських здібностей,